

ERASMUS BESZÁMOLÓ 2024 – TÖRÖKORSZÁG ANTALYA

Készítette: Rudniczai Dorka Tamara

Bevezetés:

Az Erasmus program keretében külföldön, Turisztikai technikus – Idegenvezető gyakornokként vettem részt egy háromhetes szakmai gyakorlaton. Ebben a három hétben munkatapasztalatot szereztem és nem mellesleg nagyon sok élménnyel gazdagodtam.

Kiutazás:

A nagy utazás március 2-án szombaton kezdődött, amikor is a 12 fős kiscsoportunk a Liszt Ferenc repülőtérén találkozott. Miután mindenki elvégezte a becsekkolást, és a poggyászt már nem nekünk kellett cipelni, akkor egy kis sétálás után megérkeztünk a megfelelő kapuhoz, ahol megnézhattuk a gépünket.

Eredetileg én nem ablak mellett ültem, de mivel volt még hely, sokezer láb magasan a levegőben választottam egy olyan helyet, ahol mindent nézhettem az ablakból, hogy mennyire szép a táj, és próbáltam kitalálni, hogy melyik felhő milyen alakú is lehet (ez egy elég jó elfoglaltságnak számított). Ezek után a 2 óra 40 perc elteltével landoltunk is Antalyában, ahol 2 órával később volt az időeltolódás miatt.

A repülőtérén megismerkedtünk Öcskössel, valódi nevén Salo-val, Dórival, és Murattal, akik a mentoraink voltak a három hétben. Ezek után várt ránk 40 perc buszozás, de megérkeztünk a 2 csillagos Gülizar Hotelbe, ahol az elkövetkezendő időszakban laktunk.

A repülőgépünk

Kilátás a repülőből

Gülizar Hotel

Az Első heti program:

A **megérkezésünk napján** még megismerkedtünk azzal a városrésszel, ahol laktunk ebben a 3 hétben, elsétáltunk a Konyaalti felirathoz, ahol csoportképet is készítettünk, valamint megismerkedtünk Mustafa Kemal Atatürkkal, aki a Török Köztársaság elnöke volt, és nagyon sok dolgot tett Törökország beilleszkedéséért.

A **második napon** a „kis” csapatunk ellátogatott Side-be az idevezető út egy jó másfél órát foglalt magába. Ebben a városban nagyon sok ókori római és görög romot, és maradványt fedeztünk fel, valamint itt tettünk egy nagy sétát, miközben megnéztünk minden érdekes romot. Ezen kívül bele is merészkedtünk a tengerbe, bár itt még nem voltunk olyan bátrak tehát, csak a láblógatás fért bele.

A **harmadik és negyedik napon** már mindenki a munkahelyén kezdett, hiszen hétfő volt. Elfoglaltuk a megfelelő helyeinket, ahol a következő 3 hétben dolgoztunk. Megismerkedtünk Alper-rel a főnökünkkel, aki a Vibrante Tourism utazási irodát üzemelteti és a cég is az övé. Elmondta, hogy mi lesz a feladatunk, és mit is tudunk csinálni (igazából egy kicsit belekóstolhattunk az utazási iroda működésébe, és hogy milyen feladatokat is kell neki ellátnia). Valamint eltöltöttünk egy napot a szállodában, mert kint szakadt az eső.

Az **ötödik napon** szerdán újult erővel délután kirándulni mentünk a Düden vízesésekhez, melynek van egy alsó és egy felső része is. Mi az alsó részét néztük meg először. A lenti vízesésnél volt egy barlang is, melybe be lehetett mászni, valamint ezen kívül festői kilátás tárult a szemünk elé.

Aztán a **hatodik napon** egy gyönyörű szép tengerszemet látogattunk meg, ahol rengeteg kép készült és a jókedv fokozása érdekében sikeresen le is robbantunk odafele menet. Valamint este még ellátogattunk a Land of Legends-be, mely a világon a második legnagyobb vidámpark Disneyland után. Itt benéztünk egy cukorkaboltba, valamint a szökőkútjátékot is megtekintettük, még mielőtt az ideiglenes otthonunkba vissza nem indultunk.

A **hetedik napon** pedig elmentünk bazározni, ahol aztán tényleg mindent meg lehet találni, és az itthoni árakhoz viszonyítva meglepően olcsón. Ez a bazár, ahol voltunk, egy tipikus turista-bazár, rengeteg szuvenírral és mindenféle földi jóval, mi szem szájnak ingere. Nem mellesleg itt van egy gyönyörű szép móló és egy nagy kikötő, ahonnan hajós kirándulásokat is egyaránt indítanak.

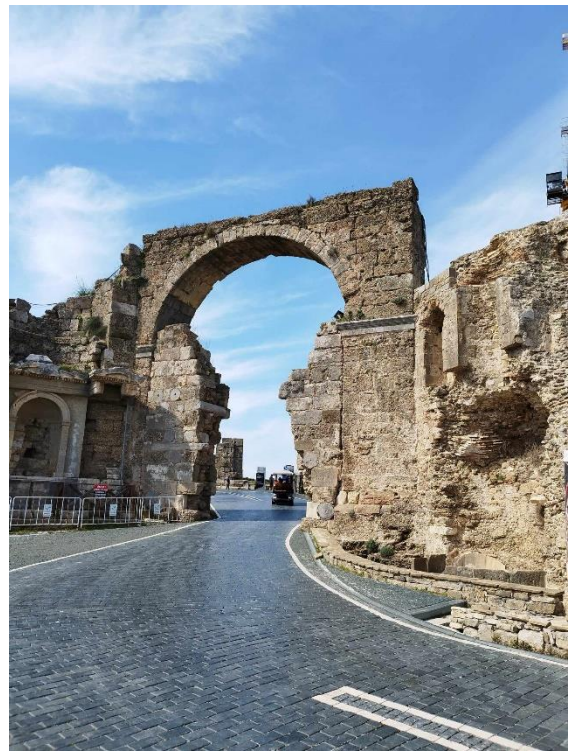
Konyaalti feliratos csoportkép

Mustafa Kemal Atatürk

Side ókori rom

Side romkapu

A főnökünk

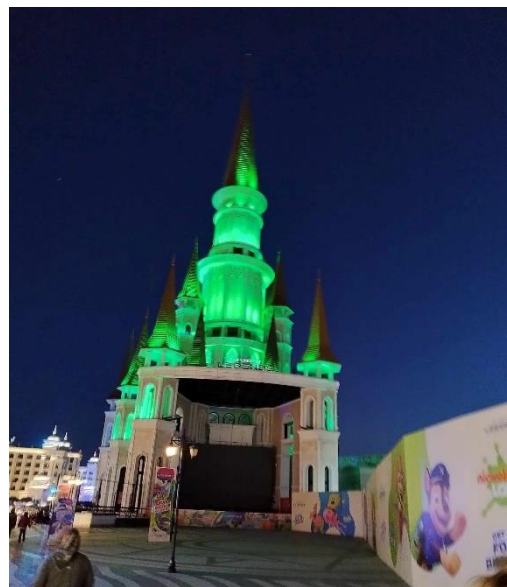
A munkahelyünk előtt

Side tengerparti kép

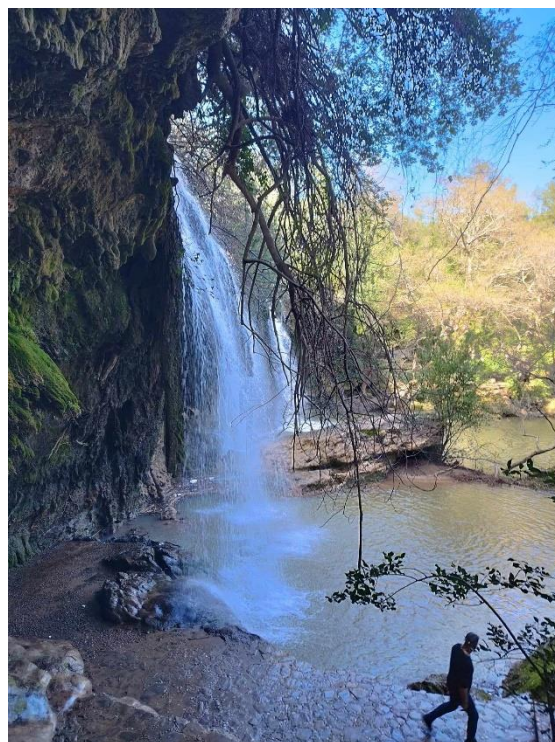
Cukorkabolt Land of Legends

Kastély Land of Legends

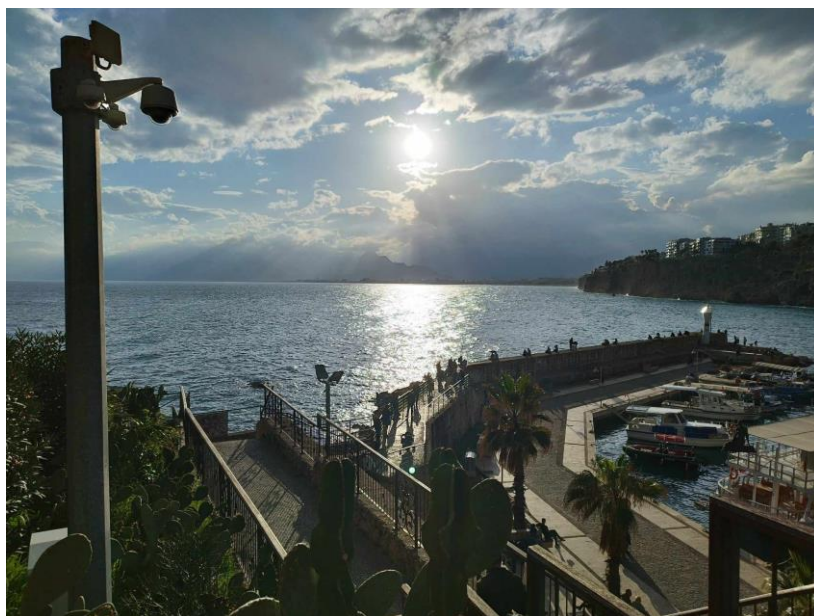
Vízesés előtti csoportkép a buszsofőrrel

Düden alsó vízesés

Turista bazár

Kilátás a kikötőből

A második heti program:

Szombaton elmentünk raftingolni a kis csapatunkkal, melyet az utazási irodánkon keresztül szerveztünk programként. Egy egész napot töltöttünk el a vízen. hatalmas élmény volt, főleg, hogy majdnem mindenkinek ez volt az első ilyen programja. Igaz a hazafele utunk kicsit dögösre sikeredett, ugyanis lerobbant a buszunk (csak a meglepetés kedvéért), viszont cserébe kaptunk az ottani gyümölcsöskertből narancsot, ami feldobta mindannyiunk hangulatát. A **vasárnapi** kicsit lazább, pihenős napunk főszerepében a strandolás volt. Itt mindenkinek lett egyen sebhelye, ami miatt még inkább összekapcsolódtunk (a közös medúzacsípés mindekelőtt, persze semmi nagy baj nem lett belőle). Ebben az egész tengerparti napban élveztük egymás társaságát és leginkább az összekovácsolódást helyeztük előtérbe.

Hétfőn pedig újult erővel neki is láttunk a munkának, ahol az utazási irodában ügyködtünk. Feladataink közé tartozott, hogy minden programot, amit az iroda kínált tüzetesen értelmezzünk és okuljunk belőle, hogy milyen fogásokkal lehet új kuncsaftokat vonzani az egyes programokra. Ezen kívül az utazásszervezésbe, a személyes eladásba és a marketingkommunikációba is betekintést nyertünk egy kicsit. Ezen a munkahelyen nagyon sok új dolgot tanultam, és rengeteg téren tudott a tudásom gyarapodni, de legfőképp az idegennyelvet tudtam gyakorolni. Miután eme sok csodálatos újdonsággal több lettem a főnökünkkel tartottunk egy baráti kosármérkőzést, amely szintén csodálatosan sikeredett.

A **keddi** napunk is kirándulós nap lett, természetes a munka után. A kirándulásunk célja a Düden vízesés felső részéhez vezetett, amely szintén egy csodaszép vízesés. A napot pedig egy esti közös teázással zártuk.

Szerdán a főnökünk transzferes ügyei miatt nem tudtunk dolgozni menni, ezért tettünk egy sétát délelőtt a környéken és megnéztük a városházát. Ez az épület sokkal nagyobb, mint Magyarországon egy kisebb városnak az önkormányzati épülete. Valamint délután tettünk egy kisebb kirándulást Murat rezidenciájára, ahol elfogyasztottunk egy teát és megismerkedtünk Hercegnővel-a cicájával. Így az ő otthonába is betekintést nyertünk.

Csütörtökön utunk egy gyönyörű szép kanyonba vezetett és, hogy Dóri szavaival éljek „Törökországban minden országból megtalálható egy kicsi”. Páratlan kilátás tárult a szemünk elé, valamint egy hátborzongató mélység a lábunk alá, ugyanis itt található egy fém „kilátó” szerűség, ahova ki tudtunk állni csodálni a kanyon szépségeit.

Pénteken egy kicsit lazább, pihenősebb napot tartottunk, mármint elmentünk dolgozni természetesen, a délután folyamán pedig ellátogattunk egy helyi bazárba, ahol szintén tudtunk mindenfélét vásárolni. A hamisításban a törökök nagyon ügyesek, mármint a márkás ruháik/cipőik meglehetősen hasonlítanak az eredetiekhez. Szinte meg sem lehet mondani melyik a kamu és melyik az eredeti. Valamint sokféle különleges édességeket, és teákat készítenek.

Szombaton a szállodai személyzettel együtt elmentünk közösen a Lara Beach-re és egy egész napos strandolás vette a kezdetét. Rengeteget énekeltünk, táncoltunk és persze a fürdés része sem maradhatott ki. Ebédre pedig a szálloda igazgatója készített nekünk kemencében sült húst, ugyanis ezen a strandon rengeteg szabadtéri kemence található. Este pedig fáradtan de élményekkel gazdagan tértünk vissza szálláshelyünkre.

Vasárnap egy páran elmentünk Salo-val és Dórral egy dzsámiba megnézni pontosan, hogy is néz ki, hogy és mire is használják? A dzsámik imahelyek, itthon a templomoknak lehetne nevezni őket. Ezekben az épületekben van egy nagy nyitott előtér, ahol például a Ramadán alatti imádságokat is végzik, ha nagyon sokan összegyűlnek. A benti részben pedig egy nagy

(itt konkrétan) kék szőnyeg található, melyre leülnek/leborulnak imádkozni. Ezen kívül van még bent egy magas szószék, ahonnan a pap olvassa a Tóra tekercset.

Vadvízi evezés közben

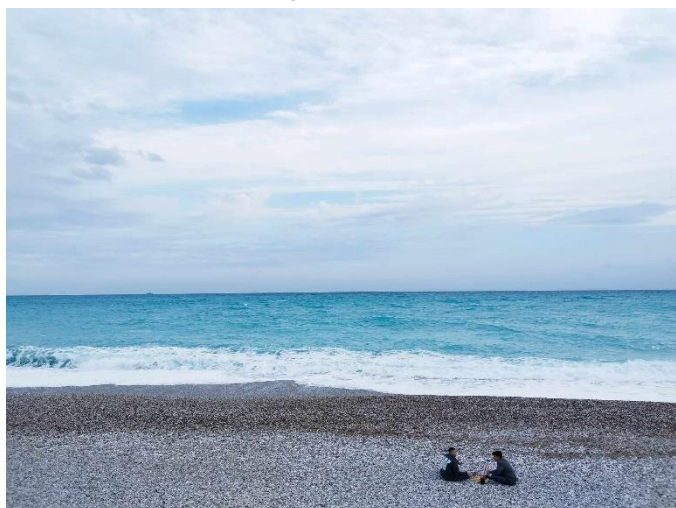
Egy kis fürdés a 7 fokos vízben

Üdvrivalgás a vízben

Mert itt is jártunk

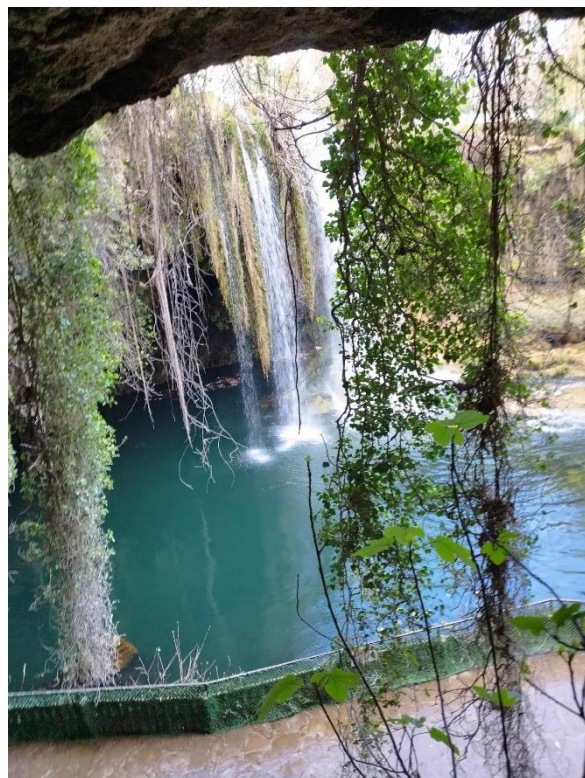
A török tengerpart

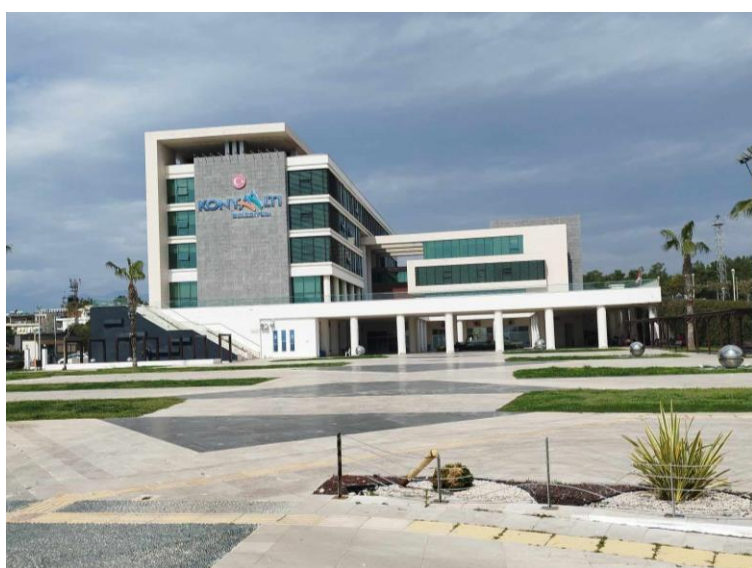
Kosaras csapat

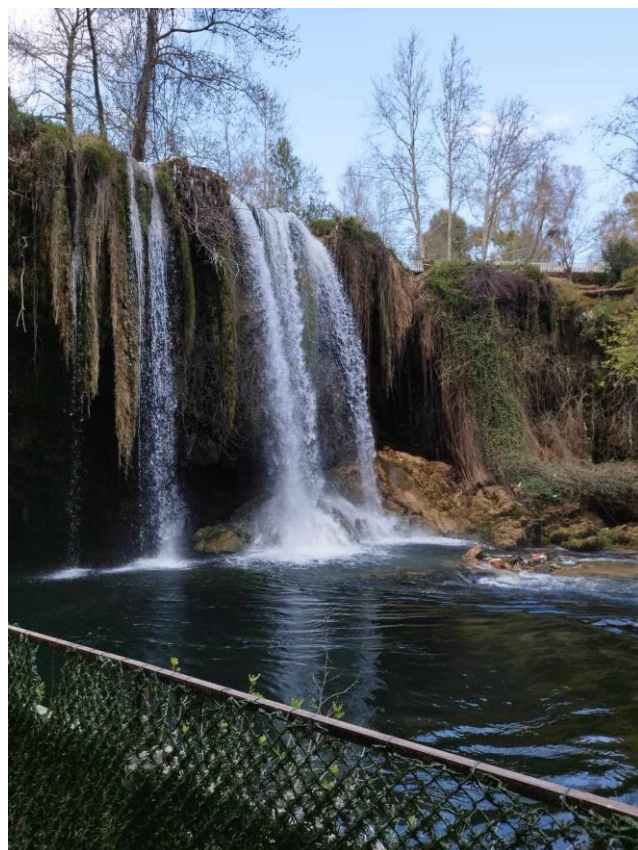
A Nagyfőnök és a Kisfőnökök

Vízesés látkép a barlangból

Konyaalti önkormányzata

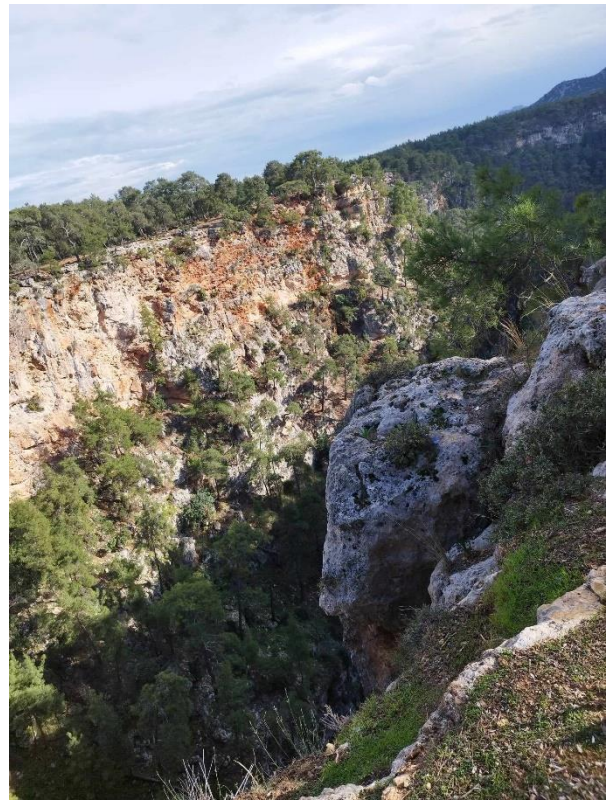
Düden felső vízesés

Murat-tól a kilátás

A kanyon

A kanyon egy másik szögől

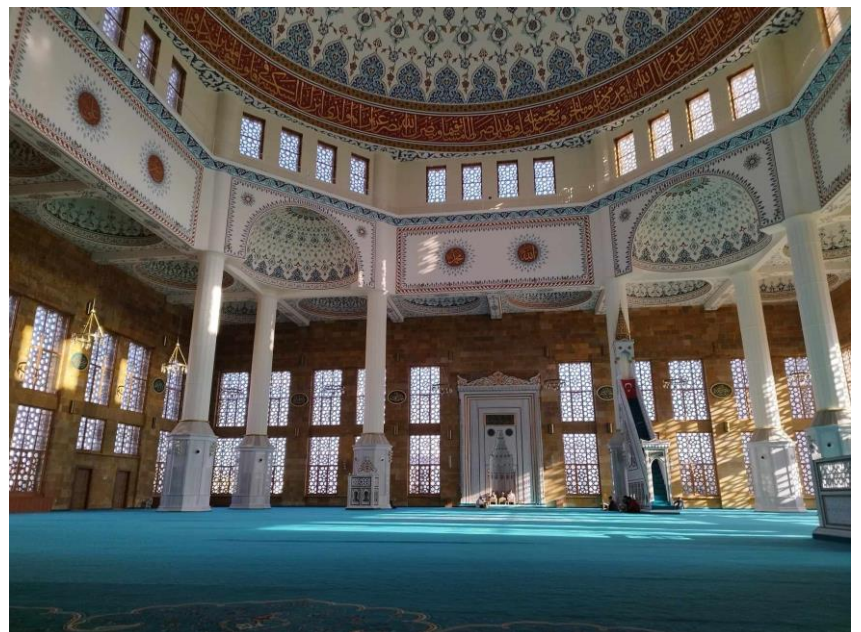

Lara Beach tengerpartos csoportkép

Dzsámi

Dzsámi belülről

A harmadik heti program:

Hétfőn a főnökünk betegsége miatt nem tudtunk elmenni dolgozni, de cserébe a logisztikásokkal töltöttük a napot. Ők „gyárlátogatásra” mentek, azaz elmentünk egy másik helyi bázárba és ott nézelődtünk. Ide egy jó másfél órás séta vezetett, és aztán visszafelé is. Talán a három hét alatt ezt mondanám a leghosszabb távnak, amit gyalog tettünk meg.

Kedden sem voltunk dolgozni szintén a főnökünk betegsége miatt, hanem pihenőnapot tartottunk Zitával. Sétáltunk egyet a környéken, lementünk a tengerpartra, valamint élveztük a törrök életérzést.

Szerdán strandoltunk egyet közösen, hiszen ez volt az utolsó hetünk, valamint a rossz idő sem zavart minket, még akkor sem, ha az első 5 percben majdnem mindenki megfagyott a vízben, vagy éppen az emberek nagykabátban ültek a tengerparton, nekünk akkor is szükségünk volt a Földközi-tengerre.

Csütörtökönközösén visszalátogattunk a tengerszemhez, ahol készítettünk rengeteg képet, és leültünk beszélgetni egy kevésbé szeles helyen, ugyanis a tó mellett rettentően fújt a szél. Aztán délután jöhetett a szokásos csobbanás a tengerben, ami akkor sem maradhatott ki.

Pénteken már nagyon közel éreztük magunkat a végéhez, de próbáltunk nem azzal foglalkozni, hogy mindjárt haza kell mennünk, próbáltunk a napnak élni. Elkezdtünk összepakolni, és még egyszer utoljára lementünk a tengerpartra kiélni a látványt, és azt, hogy ott vagyunk együtt. Elmentünk utoljára vacsorázni a kedvenc Mango Dürüm éttermünkbe, ahol különleges vacsorával búcsúztattak minket. Aztán estére szerveztek nekünk egy záróbulit, amin jól éreztük magunkat, és persze jött a sírás, hogy de mi nem szeretnénk haza menni. Pedig tudtuk, hogy mindennek egyszer vége szakad. Murat-tól mindenki kapott egy elismerő oklevelet, hogy nagyon ügyesen teljesítettük a három hetes időszakot. Fájdó szívvel ugyan de mindenki nyugovóra tért és nagy szomorúsággal, de szombat reggel elindultunk ki a repülőtérré.

Összegzés:

Szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy kijutottam, valamint sok új barátra tehettem szert, rengeteg élménnyel gazdagodtam és nem mellesleg valamennyi munkatapasztalatot is szerezhettem.

Kirándulás közbeni kép

Tengerben fürdés rossz időben

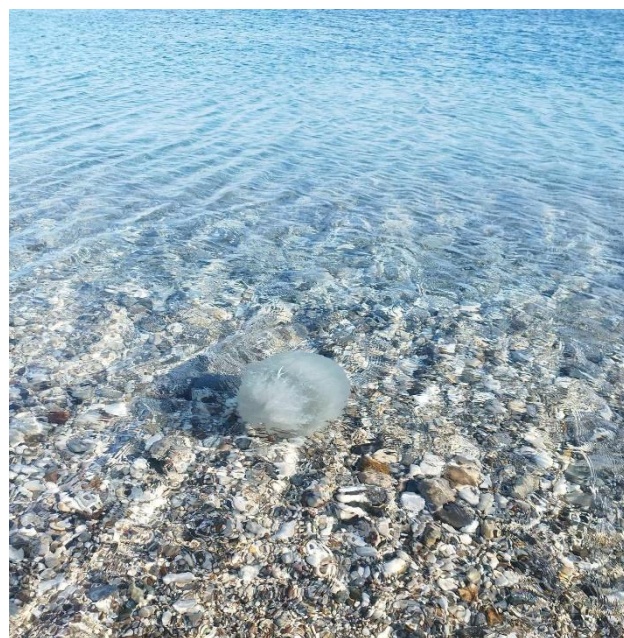
Tengerszemnél lányos csoportkép

Tengerben fürdés jó időben

Az oklevél átadása utáni csoportkép

A MEDÚZA

Utolsó csoportkép a szálloda
személyzetével

